

Succes arbocatalogi nog allerminst zeker

Alles staat of valt nu met effectieve communicatie

De overheid beschouwt de arbocatalogus al als een succes nog vóór de beer goed en wel geschoten is. Cijfers over de dekkingsgraad zeggen weinig tot niets, het is de acceptatiegraad die er toe doet. Als opstellers de catalogi het komende jaar niet weten te verkopen aan hun achterban, resteren straks vooral papieren tijgers.

Roel van Dooren

De arbocatalogus dreigt een papieren tijger te worden

Minister Donner stuurde onlangs een brief naar de Tweede Kamer waarin hij de arbocatalogus zonder veel omhaal tot een succes verklaart. De bewindsman lijkt daar ook alle redenen toe te hebben, want de cijfers bieden op het eerste gezicht veel aanleiding tot optimisme (zie kader). Conclusie van de minister: 'Werkgevers- en werknemersorganisaties zijn derhalve goed en enthousiast bezig (...).'

Tja, was het maar zo simpel. Wie ook maar iets weet van de wijze waarop arbocatalogi tot stand komen, moet concluderen dat deze cijfers bitter weinig zeggen over het succes van de arbocatalogus. En nog veel minder over de uitdaging waar opstellers van catalogi werkelijk voor staan.

Overzichtelijk

Een paar nuchtere feiten. In de meeste catalogi zijn momenteel alleen nog een paar minder gevoelig liggende risico's uitgewerkt. Begrijpelijk, want werkgevers en werknemers worden het aanzienlijk vlotter eens over overzichtelijke risico's dan over lastig uit te werken gevaren. Zo'n voorzichtige start voorkomt dat het hele project verzandt nog voor het goed en wel van de grond is gekomen.

'Arbocatalogus goed aan de man brengen'

Deze tendens heeft de overheid nog eens versterkt door slechts een tijdelijke subsidieregeling in het leven te roepen. Wie het niet snel genoeg eens werd, kon een tijdige aanvraag immers wel vergeten. Onlangs werd de aanvraagtermijn verlengd, met welgeteld drie maanden. Feitelijk is dit opnieuw een stimulans om het simpel, snel en overzichtelijk te houden.

Problematisch

De vaak nog zeer beperkte reikwijdte van catalogi roept een heel ander beeld op van het succes van de catalogus: werkgevers en werknemers zijn er nog lang niet. Ook het dekkingspercentage is stukken minder relevant nu dit voornamelijk alleen betrekking heeft

op een beperkt aantal overzichtelijke risico's. Een veel groter bezwaar is echter dat het cijfer in hoge mate theoretisch is, en weinig tot niets zegt over de acceptatie door werkgevers en werknemers. Toch zal iedere opstelcommissie die zichzelf serieus neemt, streven naar een catalogus die ook werkelijk wordt gebruikt.

Potentie

Het is de acceptatiegraad van arbocatalogi die er werkelijk toe doet. Daarom moet naast het dekkingspercentage en de inhoud van de catalogus ook de communicatie eromheen goed zijn. Dáár staat of valt het succes de komende jaren mee: de waar moet verkocht worden, anders wordt de catalogus een papieren tijger. En dat zou eeuwig zonde zijn, want her en der liggen al ambitieuze routeboekjes op tafel.

In diverse branches zijn opstellers inmiddels tot het inzicht gekomen dat ze voor een geheel nieuwe uitdaging staan. Ze zijn samen iets moois begonnen, nu moeten ze dat moois aan de man brengen. Dat ze daarin ook slagen is nog allerminst zeker. De komende jaren zal veel, zo niet alles, staan of vallen met effectieve communicatie.

Roel van Dooren is werkzaam bij Ravestein & Zwart. Dit bureau voor redactionele communicatie is partner van De Goede Praktijk en langs die weg betrokken bij diverse arbocatalogi.

Dekkingsgraad en streefcijfers arbocatalogi

- Zo'n 110 sectoren zijn bezig met het opstellen van één of meer arbocatalogi.
- Naar verwachting dienen er 56 hun product nog dit jaar in voor marginale toetsing.
- Bij goedkeuring komt de dekkingsgraad in 2009 uit op 57%.
- Dat is een ruime overschrijding van het streefcijfer voor dit jaar (50%).
- Bij goedkeuring van de overige 54 catalogi stijgt de dekkingsgraad in 2010 naar 70%.
- Daarmee ligt het project prima op koers om het streefcijfer voor 2012 (80%) te halen.